

REVISTA

DE LA

CÀMARA AGRÍCOLA OFICIAL

DEL

VALLÈS

Aquesta Revista se reparteix de franch entre tots els socis de la Càmera.

Pera els que no siguin socis, el preu de subscripció es de cinch pessetas l' any.

Se publica al menos una vegada al mes y sempre que la seva aparició sigui convenient.

No té número fixo de planas. Dels treballs firmats, no se'n fa solidaria la Revista.

Els originals no's retornan.

De totas las obras que 's reben, se 'n dona compte á judici de la Direcció.

Els anuncis, á preus convencionals.

DIRECCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Secció 3.ª de la Càmera Agrícola Oficial del Vallès

GRANOLLERS

Ofertas y demandas

Aquesta Revista contindrà la present Secció, al objecte de que tots els socis de la Càmera hi puguin posar anuncis de compra ó venda de productes agrícols, bestiar, fincas y tot lo referent á agricultura.

Pera anunciar en aquesta Secció, s' ha de ser soci de nostra Càmera; l' anunci per cada inserció, val á rabó de 25 céntims la ratlla.

Informes y encárrechs, á la Secció 3.ª de la Càmera.

OFERTAS

—Gavia de premsa en molt bon estat.

—Cavall pera tartana de 3 ¹/₂ anys y de 7 ²/₄ pams d' alsada.

DEMANDAS

—Se desitja un camp pera arrendament de duas cuarteras; te de ser aprop de Granollers.

—Lisol: Els que 'n necessitin en trobarán á la Càmera á 2'50 pesetas el pot d' un Kg.

TALLER D' ENCUADERNACIONES

Además de la encuadernació de llibres desde 'ls mes antichs als mes moderns, se fan tota classe de trevalls que dita industria abarca; y son: *Petacas, Targeters, Carpetas, Bades de luxo y economichs, Papereras, Estutjos y Mostraris* pera tota classe d' industrias, *Caixas de cartró* pera tota classe d' industrias, y en especial de las de luxo pera regalos.

Llibres de contabilitat, se fan als rallats dels models que s' encarreguin.

Llibrería y Objectes d' Escriptori

DE JOSEPH XIRAU

Carrer de Sant Roch, 4.—GRANOLLERS

REVISTA

DE LA

CAMARA AGRÍCOLA OFICIAL

DEL VALLÉS

SUMARI: Notas referents á la morera y al cuch de seda.—Federació Agrícola Catalana.—La reunió Agrícola de Caldas.—Excursió de la Càmera á la Granja-Escola d' Agricultura.—Dos organismes dolents.—Certámen agrícola de la Càmera del Empordá.—*Secció Ilegislativa*: Nou concurs de Cartillas Agrícolas.—*Crónica*.—*Varietats*.

Notas referents á la morera y al cuch de seda

Al enterarme que un dels temas que figuren en el qüestionari, que 's discutirá, si Deu plau, en el vinent Congrés Agrícola que tindrà lloch pe'l mes de maig pròxim á la ciutat de Cervera, fa referencia á la *morera* y al *cuch de seda*, se m' ha acudit el escriurer els pochs coneixements que tinch adquirits, no per la pràctica, sino per informació, respecte del expressat arbre, base d' una industria casolana que á més de quatre comarcas els hi ha portat la riquesa y 'l millor estar.

Trobantme ara fa dos anys en el Nort d' Italia, y atravesant la Lombardía y la Emílie, me cridá molt la atenció, además d' altrás cosas del tot novas pera mí y molt instructivas, el que dominés la *morera* d' entre els arbres que ab extraordinaria simetría son plantats á fileras interminables, separadas una de l' altra per una distancia de uns 60 metres (1) y per uns 6 metres d' arbre á arbre, haventhi plantats entre aquets, ceps que s' hi emparran, produhint un conjunt tant interessant, que á pesar d' esser extés ab la mateixa igualtat per tota aquella inmensa y fértil planura, no sols no 's cansa

(1) Els bancals de terreno que restan en mitj de las rengleras dels arbres y ceps emparrats, se semblan de blat, canem y demés cereals, dedicant molts trossos al cultiu de forratges.

de contemplar-lo el foraster, sobre tot si es agricultor, sino que al anarsen d' aquell país se n' emporta tant bona impressió que diferents vegades li obliga á pensar: llástima que sigui tant lluny...!

Quan vaig sapiguer que l' haverhi tantas moreras era degut á que en aquell país se dedicaban á la producció de la seda, me sorprengué de veras, ja que fins allavoras no 'n vaig tenir coneixement, y dich que 'm sorprengué, perque creya que la cria del cuch de seda era exclusiu de determinats paissos mes cálits que aquell.

Mogut per la idea de que en el nostre país podia esser una font de riquesa, igualment que allí, la producció de la seda, vaig incloure en el questionari que portava previament preparat á fi de aprofitar en quant me fos possible el viatge, unas quantas preguntas referents á la *morera* y al cuch de la seda, que vaig satisferme sens molt trigar.

Si el clima del Nort de Italia es á propòsit, no ho es pas menos el nostre, segon's se dedueix de un quadro sinóptich, que 'm regalaren, dels moviments climatològichs que allí regeixen. Fora d' aquesta circumstancia, las demás no tenen pas gran influencia, ja que la morera, fonament de la producció sericícola, per sa resistencia al fret y á la calor vegeta perfectament poch menos que en tots paissos, exceptuant determinats climas y exposicions de terrenos.

Se pot dir que la producció sedera á Italia te importancia desde l' any 1860, ja que fins allavoras no era pas digna d' esment. Gracias al afany dels particulars y la protecció del Govern, establint estacions sericícolas, dita producció ha arribat á esser la primera d' Europa, arribant á produhir la suma de 40 millions de kg. de capulls de seda.

Si be existeixen algunas instalacions de regular importancia dedicadas á la cria del cuch de seda, la major part de la producció surt de crias establertas en petita escala y cuidadas per las donas y familias dels masovers y dels propietaris que habitan al camp.

No detallaré las metamorfosis ó transformacions que experimenta el cuch per no haverho pogut veure en el país á que 'm refereixo, per rahó de no trobarmhi en temps oportú, y perque mon propòsit no es altre que 'l publicar las impresions recullidas allí referents á la morera y á la part productiva dels cuchs de seda.

Examiném las condicions econòmicas de l' expressada cria. Basant els cálculs en una familia que 's guanya tots els travalls (la feyna de cullir la fulla es la mes pesada), tením que cullintse en una hectárea de terreno 8,000 kg. de fulla tendra, qu' es lo que 's calcula com á terme mitj, al preu de 14 pessetas els 100 kg., dona un producte

de 1,130 ptas; estimantse á rahó de 4 pessetas els 100 kg. el preu de cost de la fulla, per cuidados de las moreras, etc., resultan com á gastos per hectárea (1) 320 ptas., obtenintse á 1,130 menos 320 igual á 810 ptas. com á benefici líquit. Además se poden aprofitar per aliment del bestia els desperdicis que deixan els cuchs, més la brotada de la tardor de las moreras. Els rendiments en capulls se calculan de la manera següent: 25 grams de llevor poden produhir, sens contar el máxim ni molt menos, de 50 á 60 kg. de capulls de seda que al preu de 3 fr. (2) importan 150 á 180 fr.: suposant que 'ls cuidados empleats s' hagin de pagar, se calculan aquets á 2 franchs per cada kilógram de capull, y contant aixís, resultan els gastos totals que ha necessitat la llevor de 25 grams, y per consegüent el cost de 60 kg. de capull, 120 franchs, proporcionant un benefici de 60 franchs cada 25 grams de llevor, equivalent al 50 0/0 de un capital que s' avensa ab feyna, tractantse d' una familia que s' ho guanyi tot.

La venda dels capulls de seda la tenen sempre assegurada, y 'l pago es al contat.

La cria del cuch de seda, no obstant el haber baixat molt el preu de la seda, es encara un dels rams més lucratiu de la agricultura, á la vegada que son treball además d' esser fácil es de poca duració, ja que apenas passa d' un mes.

Després dels anteriors rasonaments, lo més natural que se li acudeixi á un hom, es preguntarse ¿per qué una producció tant lucrativa no la tenim forsa extesa en nostre país?

Atenent á l' expressada pregunta que jo també m' hi fet, hi indagat que á Espanya, habia sigut per molts anys, la cullita de la seda, la més copiosa de la nació, y son origen se remonta á la dominació dels alarbs, els qui ens la importaren.

S' atribueix el decaïment de tal producció en nostre país á una seguida de malas cullitas sofertas á ultims del sigle XVIII, á causa dels efectes económichs-socials y á la guerra de l' Independencia.

Passadas aquellas épocas calamitosas, sembla que ni 'ls particulars ni l' Estat se preocuparen de rehabilitar dit ram de producció; únicament las provincias de Valencia y Murcia s' empenyaren en conservar l' expressada font de riquesa á costa de grans sacrificis per haber tingut de recorre á altrás nacions á provehirse de rasses no contagiadas de la malaltia que en nostre país s' habia desenrotllat.

(1) Una hectárea es igual á 2 quarteras, 8 quartans, 3 picotins.

(2) Posém el preu en franchs per no saber el preu que tenen els capulls aqui.

Per allà l' any 1868 comensaren á coneixers els experiments del sabi bacteriolech Mr. Pasteur, referents á la selecció de la llevor; pero els pagesos, á efecte d' amarchs desenganys soferts els anys anteriors, no 's decidiren á reprendre la industria sericícola ab l' empena ab que s' hi dedicaban quan solament la provincia de Valencia produhía dos millons de lliuras de seda, equivalentas á 8 millons de kilos de capull fresch.

Aixís com á Fransa y Italia els Governos no s' han conformat á que la producció sedera els hi desaparequés, otorgant, al efecte, premis equivalents al 20 per 100 del valor dels seus productes el primer, y establint estacions sericícolas el segón, els d' aquí Espanya absolutament res han fet pera recobrar la preponderancia que aquet ram había tingut en el nostre país.

Las crías son atacadas per un mal ó epidemia que, després dels experiments del Dr. Pasteur, la ciencia segueix ignorant si es produhida per efectes atmosféricchs ó climatológichs, ó per la fulla infeccionada d' alguna malaltía morbosa que pugui tenir la morera, y que 'n tot cas se desconeix. Aixó últim es lo que fa sospitar que sigui, á jutjar per l' historia de la producció sedera, donchs que 'ls valencians vengeren tal fenómen, en certa época, ab la renovació de las moreras.

Atribuhintse, encara que en hipótesis, las malaltías de que son víctimas las crias á alguna perturbació del organisme dels arbres, es d' importancia el sapiguer la procedencia de las moreras quan se tracti de plantarne, com també els cuydados que necessitan y las situacions que deuen ocupar.

Com no es el meu propósit tractar detingudament aquesta materia, puig que la falta de competencia m' ho impideix, solsament exposaré els principis generals que tinch adquirits.

La multiplicació s' obté per tots els medis que 's practican en arboricultura, si bé el de llevor es el que més se recomana. Convé que la llevor ó plansons procedeixin d' arbres novells y exempts de tota malura.

Las moreras plantadas en terrenos templats y ayrejats donan la fulla més nutritiva y més sanítosa que no las plantadas en sitis humits ó terrenos de regadíu, puig que la fulla que procedeix d' aquets arbres es nociva als cuchs.

El cuydado principal de la morera está en la poda, ja que aquesta operació convé practicarla oportunament y d' un modo racional, puig que del contrari se forman buyts en el brancatge y tronch del arbre y s' hi desenrotllan un sens fi de maluras que cal prevenir.

*
*
*

¡Tant debó que del desenrotllo del tema sobre la producció sericícola, en el congrés de Cervera, ne parteixi la reconquesta del ram, qu' en altre temps fou dels més remuneradors de la producció nacional!

Que 'l clima nostre es á propósit, es reconegut per propis y extranys. Que las moreras proban en els nostres terrenos, de tothom es sapigut.

Donchs ¿per qué no 'ns enmirallém ab el procedir dels pagesos d' altres payssos menos favorescuts que 'l nostre per tal producció y no 'ns decidim á seguir son exemple?

Induptionablement que es degut á la falta de protecció per part del Govern, en virtut de la qual s' ha arrelat tant á Fransa é Italia la producció sedera.

Convindria que l' institució «Els Amichs del Arbre» recomanés la plantació de la morera en els terrenos á propósit, tota vegada que perseguint el seu propi fi, influhiria en el foment de tan important producció.

Si 's logrés que la cria del cuch de seda prenguéss forsa increment y s' establís en la forma que ho está als paissos á que 'ns hem referit, dita producció influhiria segurament á la solució de dos problemas de carácter económic-social, de molta importancia per la Agricultura espanyola. Aquets son: L' excessiva superficie de vinyats y l' absentisme.

Tothom preveu que 'l cultiu de la vinya té un pervindre molt poch falaguer: els preus del vi se posan á un tipo que no son pas remuneradors pera qui ha de pagar tots els travalls; las exportacions tots els anys se 'ns reduheixen á efecte de la major extensió que cada dia pren la vinya als payssos que eran tributaris nostres.

Devant de tal negre pervindre, ocasió oportuna es de preocuparnos dels cultius que permetin, ab ventatja, substituir als vinyats que per necessitat tinguém algún dia de reduhir, y per tal motiu trobo molt encertat el que en el vinent Congrés que la Federació Agrícola Catalana Balear celebrarà á Cervera, s' hi tingui de discutir y aprobar conclusions respecte á la producció sedera, que en determinats terrenos pot fer menos sensible la crisis vitícola.

En quant al absentisme del camp, regularment que la producció sedera extesa en nostre país podria detenir els efectes d' aquell mal, donchs que apart d' esser un medi més de viure que podria tenir l'

agricultor, seria una ocupació senzilla y lucrativa á que podrian dedicarse las mestressas y noyas de las nostras pagesías, ajudadas per la maynada ó dels homes pera abastar la fulla.

¡Quántas noyas que abandonan la llar ab tots els afectes vinculats en la mateixa pera buscar de diferentas maneras y apartadas de sos pares cóm satisfacer sas, no sempre, justas aspiracions, si 's dedicaban á la bonica ocupació casera de la cria del cuch de seda, tindrian ocasió de arreglarse de lo necessari per quan prenguessin estat, sense exposició de contagiarse de l' ayre infeccionat que desgraciadament se respira á las poblacions, el qual perverteix l' ánima y embruteix el cos!

Deu fassi que després d' escoltadas las explicacions que á Cervera se donarán respecte á sericicultura, poguem veure com en aquesta terra s' hi estableix dita producció, sostinguda per la dona pagesa, y que arribi día que la cria del cuch de seda sigui una branca de la agricultura que dongui fruyts com els dona a Lombardia.

FREDERICH ROS.

Federació Agrícola Catalana

En la reunió d' aquest mes, se varen admetre dintre la Federació las Cámaras Agrícolas de Montblanch y Falset.

Además, entre altres assumptos, se tractá dels següents:

Gestions de la presidencia.—El senyor Soler y March doná detallat compte de las importants gestions que va fer á Madrid respecte á diferents assumptos relacionats ab els interessos agrícols.

En quant al Tractat ab Suissa, va dir el senyor Soler, que tenia la convicció de que 'l Govern espanyol havia sollicitat una prórroga, á lo que no va accedir el Govern de la República Helvética. Sembla, no obstant, que Espanya fá gestions pera concertar un *modus vivendi*.

Manifestá 'l senyor Soler que havia protestat devant del ministre d' Obras Públicas de la constitució del Consell Superior d' Agricultura, protesta que 'l marqués de Vadillo va dir que trobava molt rahanada, per lo que oferí treballar per la modificació en sentit descentralisador d' aquell organisme.

Igual protesta tingué de fer el digne president de la Federació contra la constitució del Institut de Reformas Socials, á qual efecte presentá una exposició-instancia al ministre de la Governació, document que, redactat per una ponencia de la Federació, va dir el senyor Soler que havia fet molta impressió en l' ánim del ministre.

Més del Tractat ab Suïssa.—Se donà compte de diverses comunicacions enviades pels centres agrícoles del Penadés, en las que s' anuncia l' anada á Madrid de diverses representacions d' aquella comarca y del Camp de Tarragona, pera interessar al Govern en lo del Tractat ab Suïssa.

A n' aquesta comissió de propietaris de aquelles comarcas, s' hi afegirán alguns diputats á Corts.

Revisió Aranzelaria.—Per més que algunas entitats agrícoles han pres part en la informació aranzelaria, se parlá de la conveniencia de que la Federació hi prengui part.

Varen parlar de la qüestió, exposant diferents parers, els senyors Soler, Girona Segarra, Torras y Sayol, Raventós, Fontanals, Llobet y altres, acordantse nomenar una ponencia pera que fassi un dictamen en el que s' armonisin tots els interessos.

Forman aquesta ponencia don Joseph Zulueta, don Ferrán de Segarra y don J. Maspons y Camarasa.

Tractats alguns assumptos de menys interes, va donarse per acabada la reunió mensual de la Federació.

La reunió agrícola de Caldas

Arribada de forasters.—Visitas y passeig

Formará época á Caldas de Montbuy l' acte de propaganda agrícola que s' hi va organisar el día 19 del mes passat per la Delegació de la Càmera Agrícola del Vallès.

Ab el tren de las onze del matí hi va arribar D. Joseph Zulueta, juntament ab els senyors D. Salvador Dachs, D. Frederich Ros, D. J. Maspons y Camarasa, de la Junta de la Càmera, el conegut constructor de maquinaria agrícola senyor Samper y altres.

Foren rebuts per la Junta de la Delegació y alguns altres agricultors; de dret marxá la comitiva cap al local de la Delegació, quedant els forasters molt ben impresionats de las excelents condicions que reuneix.

Després se va fer una passejada pe'ls *horts de baix*, dignes de ser coneguts per el cultiu intensiu y de divisió portat al últim extrem que allí s' hi fa. Havent donat un tom per el magnífich passeig del Remey, se va anar á dinar al establiment del senyor Garau, per ser un dels socis de la Delegació. Una vintena de personas varen dinar allí, quedant tots molt complaguts del bon serviment.

La reunió

A las tres de la tarde va efectuarse la reunió á la sala d' espectacles del Ate-neu, que es al primer pis del local de la Delegació.

La sala estava elegantment guarnida, y en sent la hora de comensar la reunió va omplirse del tot, no haventi lloch per tots els qui en volían. En mitj de la gran gernació de Caldas, s' hi veyan molts pagesos dels pobles vehins, especialment del cantó de Palau Solitar y Plegamans.

A la taula presidencial del escenari s' hi varen colocar D. Salvador Dachs, tenint á la dreta al senyor Zulueta y á la esquerra al president de la Delegació senyor Torras. Als seus costats s' hi asseyan els senyors Fábregas, Anglí, Germá, Masclans, Castells, Torras y Angé y Xalabarder, de la Junta de la Delegació, y Maspons y Ros de la Junta de la Cámara.

En mitj de la més gran espectació, especialment pera sentir al senyor Zulueta, va donar comens al acte.

D. Salvador Dachs

Va dir el President de la nostra Corporació: Molt me satisfan las energías que surten d' aquesta Delegació, perque demostra ab fets que 's proposa surtir de la vella rutina y trevallar fermament pera la nostra regeneració. Si l' edifici de la nostra salvació tè de ser sòlit, fem que ho siguin els fonaments, que s' enforixin entitats com aquesta de Caldas, y lograrém aixís solucionar el problema de l' agricultura, que consisteix en perfeccionar la producció y trobar bona colocació als productes de la terra.

Per aixó, acabá dient el senyor Dachs, celebrém actes com el d' avuy, donchs bè pot esperarse d' ells que donguin els fruyts que tots desitjem.

D. Avelé Xalabarder

Va posar en coneixement del publich que la Delegació s' havia proposat organisar diverses conferencies d' instrucció agricola.

Creyém, va dir, que hem estat acertats al sollicitar per la primera á un home dels mereixements del senyor Zulueta, del qui el senyor Xalabarder ne va ponderar las campanyas que ha realisat al Parlament y á tot arreu, citant en últim terme el viatge emprés á la República Argentina en benefici de la nostra producció.

D. J. Maspons y Camarasa

Comensá dient que enrahonava, per indicació del President de la Delegació, com á Director de la *Revista* y de la Secció de Propaganda de la Cámara. Actes com el present son els que desitjem sovintejar, perque aixís s' ajuda al agricultor á que aixequi 'l cap de la terra que contra y pensi en els grans interessos de la producció y de la vida del país. Perque no n' hi ha prou d' obtenir bonas cullitas, donchs prenent peu de las paraulas ab que 'l President de la República Nort-americana 's dirigía al gran poeta de la Provensa, deya el senyor Maspons que es precis pensar en enfortir l' *ánima* y el *cos* dels pobles, que son las virtuts públicas y privadas, els afectes de familia, l' amor á la localitat y á la Patria y tota la xarxa d' interessos materials que 'ns proporcionan el pá de l' *ánima* y del *cos*.

Acaba dient el senyor Maspons que devent parlar en Zulueta no calía dir res més, pera que en acabat tothom se sentís compenetrat ab els conceptes que acababa d' exposar.

D. Joseph Zulueta

Apaïbagats els aplausos ab que fou saludat, va dir: Convencemnos de que es precis que 'ns ajudem els uns als altres, de que es necessaria l' associació. Un bri de canem no tè consistencia, se romp fàcilment; una corda ja es mes forta; un xarxa aguanta molt més. Som els homes brins de canem; ajuntats, fem la corda de una associació, y ab el conjunt d' aquestas, la xarxa de la Federació Agrícola, que estenem per tot Espanya, unintnos ab les demés federacions.

Tots ens necessitem á tots. A Castilla produeixen especialment blat; á Valencia, fruytas; Catalunya tè de tot; pero ab tanta diversitat de producció, hi ha un interès comú; per exemple: els agricultors de la Cerdanya venen els cavalls als de Valencia y els hi venen tant mes bè, com millor ha sigut la cullita de la taronja.

Aquestas idees tenen perfecta aplicació en lo relatiu á la cullita del ví. Encara que una comarca no n' exporti al Extranjer, ens convé que una altra pugni exportarlo, porque d' altra manera hi ha una depreciació general, y per aixó tots ens hem de doldre de que 'l Govern espanyol ens deixi pendre per Italia el mercat de Suissa.

A n' aquest conflicte será difícil trobarhi remey; hem de procurar colocar el ví a casa, pero si volem conseguirho, hem de fer que desaparegui l' impost de consums, el que entre altres mals porta el de fomentar la fabricació de vi artificial.

Veus aquí per qué, seguí dient el senyor Zulueta, estich organisant una Assamblea á Barcelona, ab lo que lograrém duas cosas: primer, obligarém als que agitan la opinió demanant la supressió del impost de consums, que 'ns diguin cóm han pensat de substituirlo, porque si no tenian pensada cap solució, no havian de predicar contra els consums, y en según terme, podrém acudir al Govern manifestantli que preferim pagar lo que recauda per consums en la forma que determinem.

¿Son substituïbles per altres impostos els 75 milions que 'l Govern se incauta per dret de consums? Es precis fer una separació entre lo que tè de recaudar y fer l' Estat y lo que tenen de recaudar y fer els Ajuntaments. No podem continuar aixís, com no pot ser que una mateixa lley municipal serveixi per una ciutat com Barcelona y al mateix temps pe 'l poble més insignificant.

Hem d' acudir á remeys radicals. Pera acabar ab la esclavitut, á l' antiga Roma va concedirse que 'ls esclaus poguessin formarse un peculi propi y donar aixís el primer pas per la seva emancipació y llibertat. Lo mateix hem de fer ab els Municipis; els Ajuntaments son esclaus del Estat, y pera llibertarlos els hi hem de donar una Hisenda propia y deixar que dels seus caudals ne fassin l' us que tinguin per convenient.

Allavors podrem encomanar al Estat la percepció de las contribucions indirectes y als Ajuntaments las directas.

Convé que demanem poch al Estat, pera que ell no 'ns demani massa, donchs lo poch que dona s' ho fa valguer ab excés.

D' aquesta manera lograríam treure las barreras interiors pera els nostres productes, realisant lo que s' ha pogut dir que era 'l secret de la prosperitat dels Estats Units, ó sigui, lliure cambi per l' interior y protecció per l' exterior.

Y ademés importa en gran manera que la circulació interior se fassi ab totas las ventatjas possibles, per lo que, realisat tot lo que hem dit, se té de pensar en emprendre la construcció de vías de comunicació y altraz obras públicas.

Si pensessim en aquesta mena de *politica* y   ella ciutadans y Governos hi aco- modessim la nostra conducta, desapareixerian moltes de las miserias d' avuy, no se hauria d' anar   la cassa d' empleus públichs; la industria, l' agricultura y el co- mers donarian bona colocació   tothom.

Pero lluny estem   Espanya d' aquestos ideals; y per tal rah  no pot dirse que estiguem perduts, perque encara no tenim res de lo que s necessita pera salvarnos. A Espanya tot està per fer; individu per individu, valem m s que 'ls d' altres països, pero ens faltan medis pera desenrotllar las nostras bonas energías, de manera que essent els millors ciutadans, en la pr ctica resulta que som els pitjors.

Sense esperarho tot desde dalt, acullimnos tots   l' associació, que 'ns donar  forsas pera adquirir lo que 'ns falta: instrucció, organisi  pera corretgir els de- fectes de l' administració espanyola, obligant aixís als Governos   seguir uns camins que 'ns portin al benestar que desitjem.

D. Francisco Torras y Sayol

El President de la Delegació ba acavar l' important acte que deixem ressenyat, afirmant que una vegada mes quedavan demostrats els enlayrats fins de la Delega- ci  y de totas las Cámaras Agrícolas, que consisteixen no solament en afavorir als associats don ntlos hi   bon preu guanos, sofres y sulfats, etc., sinó que per de- munt de tot això hi ha l' interès de fer cultura, d' escampar idees de progrés com las que s' havian divulgat en aquesta reunió, de quals idees el senyor Torras ne feu l' apologia, agraphint finalment la cooperació de tots pera que result s tan brillant l' acte celebrat.

La concurrencia, que omplia de gom   gom la sala, va aplaudir diferentas vega- das als oradors y d' un modo especial al senyor Zulueta, comentant tothom molt favorablement la bella iniciativa de la Delegació ab tant  xit realisada.

Excursió de la C mara   la Granja-Escola d' Agricultura

El día 17 de Febrer, gran nombre de socis de la C mara estigue- ren d' excursió en la Granja Experimental de Las Cortes. Conforme anunci rem en el darrer número de la *Revista*, la sortida de Barce- lona tingué lloch   las 10 en punt del matí, essent rebuts per el se- nyor Gorri , director de la Granja y per alguns dels professors que explican las assignaturas que de car cter agrícola s' ensenyan en la

Granja, recorreguent, acompanyats de dits senyors, totas las instal·lacions y aulas de la mateixa.

Visitàrem detingudament la secció de maquinaria, en la que hi havia gran nombre d' aparatos, molt complicats alguns d' ells, destinats tots á facilitar las diverses operacions del camp.

Eu dit local s' hi ensenyaba prácticament, quan nosaltres hi arribàrem, els diversos sistemas d' empelts, poguentnos fer càrrech de lo molt acertadas que eran algunas observacions que 'ns feren, per el bon éxit dels mateixos.

Visitàrem també el local destinat á l' incubació artificial, en la que la temperatura necessaria dintre de cada incubadora se logra per medi del gas d' hulla. Eixa secció es del Sr. Castelló.

Visitàrem, per últim, l' Observatori, en el que hi há aparatos molt curiosos alguns d' ells; v. gr., el que indica el temps que de sol hi ha hagut durant el dia; el que senyala la quantitat de llum; el que marca l' aygua que cau durant las plujas, etc., etc.

De la visita, que 'n quedàrem molt satisfets, poguerem deduhir que es gran el descuyt en que á dita Escola experimental deixa l' Estat espanyol, puig si alguna cosa de bé pot fer y fa, se deu únicament á n' els recursos que li presta la Diputació provincial de Barcelona.

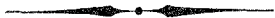
Y es tant més d' extranyar aquet descuyt, puig que es aquesta Escola d' Agricultura l' *única* que hi ha en tot Espanya, per lo que bé valdria la pena de que el Govern la protegís més.

Proba aquest abandono, el que á la Granja que hi ha á Saragossa (que no es Escola), se la retribueix moltíssim més que á la que 'ns ocupa, refiantse tal volta l' Estat espanyol, com de costúm, de que la Diputació de Barcelona ja arribará ahont ell no arribi, ab qüestió de recursos metálichs.

Y en un país en que 's renumeran fins las escolas de *tauromaquia*, ¿no es molt sensible que 's deixi tan abandonada l' única escola de agricultura que tenim?

De bonas paraulas ja 'n tenen els polítichs espanyols pera dir bé de l' Agricultura; mes lo que convé, es que demostrin ab fets que verament s' interessan per ella.

¡Aixó es lo que desitja l' agricultor!

Dos organismes dolents

Días endarrera, per ministeri de la lley, se varen haver d' elegir els individus que devian constituir el Consell Superior d' Agricultura y els del Institut de Reformas Socials.

Son de gran importancia pera la vida del país aquets dos organismes y tots dos pateixen del mateix mal, del mal del centralisme.

Pera formar part d' un y altre, s' exigeix el ser vehí de Madrid, y aixó sol, apart d' altres defectes, ja es prou pera que la constitució d' aquells organismes, no satisfassi las aspiracions dels país.

Per aixó la Federació Agrícola Catalana Balear, y en sa representació D. Leonci Soler y March, va visitar al Marqués de Vadillo, fentli present la necessitat de que es modifiqui la constitució del Consell Superior d' Agricultura, en el sentit de que no s' hagi de tenir en compte, pera poder formarne part, la circumstancia de la residencia, perquè 'ls mateixos drets han de tenir els agricultors d' un punt que d' altre d' Espanya.

Mes gravetat te encara, el que s' exigeixi el ser vehí de Madrid pera formar part del Institut de Reformas socials, tota vegada que 's tracta d' un organisme de molta trascendencia pera la vida del país.

En tant es aixís, que las societats econòmicas de Barcelona y moltas de Catalunya, se varen negar á elegir vocals pera formar part del Institut, donantse el cas de que la regió mes trevalladora d' Espanya, hagi renunciat á tenir representació en un organisme creat pera entendre en las questions del treball; lo que vol dir que l' Institut está completament desautorisat.

Per la seva part, la Federació Agrícola, y en son nom el President senyor Soler, posá en mans del Govern una instancia-protesta, que conté las conclusions següents:

«Primera.—Divisió d' Espanya en districtes, segons el caràcter que en els mateixos presenti la qüestió social, pera que cada un elegeixi els obrers y patrons que tinguin de formar el respectiu Institut de Reformas Socials.

Segona.—Modificar la constitució del Institut de Reformas Socials de Madrid en el sentit d' augmentar el número de vocals y obrers fins á un número igual al de vocals de lliure elecció del Govern.

Tercera.—Supressió de la condició, pera ser vocal del Institut de Reformas Socials, de ser vehí de Madrid.

Quarta.—Que la elecció de vocals patrons y obrers del Institut Central de Reformas Socials s' efectui pels instituts regionals.

Y quinta.—Que 's concedeixi á la Federació Agrícola Catalano-Balear y á las demás que existeixin, el dret d' elegir un vocal pera l' Institut de Reformas Socials, qualsevol que sigui la constitució que 's dongui al mateix, ó bé que 's declari 'l caràcter de vocal nat en favor del respectiu president».

El Govern va contestar al President de la Federació que un y altre organisme serian modificats d' acort ab las aspiracions exposadas. Está bé, pero entretant las cosas segueixen com abans. Y lo que hi seguirán, si no tornem á refrescar la memoria dels Ministres d' una manera que no 'ls hi valgui el fer el distret.

Certamen agrícola de la Cámara del Empordá

Aquesta benemèrita corporació ha organitzat un Certamen ab arreglo al següent Cartell:

1.º Premio de S. M. el Rey D. Alfonso XIII: Un objeto de arte.

Tema: Estudio de los nuevos híbridos productores directos: área de su adaptación y terrenos que requieren, plantación y cultivo.—Consideraciones referentes á sus ventajas é inconvenientes.

2.º Premio del Ministerio de agricultura: Un objeto de arte.

Tema: Estado de la Ganadería en el Ampurdán.—Reglas ó consejos para su mejora y aumento.

3.º Premio de la Excm. Diputación provincial de Gerona: Un objeto de arte.

Tema: Estudios de las industrias que derivadas directamente de la agricultura, podrían introducirse en la provincia de Gerona, y especialmente de aquellas que son aptas para desarrollarse en las mismas casas de labranza.

4.º Premio del M. I. Ayuntamiento de esta ciudad: Un objeto de arte.

Tema: Estudio de los perjuicios que, causa á la agricultura el impuesto de consumos —Proyecto para darle otra forma que no sea tan gravosa como la actual y que sea fácil de llevar á la práctica.

5.º Premio de la Cámara agrícola del Ampurdán: Un objeto de arte.

Tema: Modelo de contrato de aparcería, referente á terrenos de la parte montañosa de la provincia de Gerona, teniendo en cuenta que se trata de una *Masia* cuyas tierras se destinan á cultivos de cereales, legumbres, olivos, vid, y en la que hay bosques y prados.

El Jurado concederá, para cada premio, los accésits que considere convenientes.

El plazo de admisión terminará á las 12 de la noche del día 15 de Abril próximo. El reparto de premios se verificará en el Teatro de esta ciudad á las 11 de la mañana del día 5 de Mayo del corriente año.

Componen el Jurado los Sres. Marqués de Camps, propietario y Senador del Reino; D. José Zulueta, propietario y Diputado á Cortes, y D. Ignacio Girona, propietario y Presidente del Instituto Agrícola Catalán de San Isidro, de Barcelona.

Para los demás detalles, véase el Boletín de la Cámara número 118, fecha 1.º Febrero último.

Figueras 5 de Marzo de 1905.—*El Presidente*, EUSEBIO DE PUIG.

SECCIO LLEGISLATIVA

Nou concurs de Cartillas Agrícolas

Havent quedat algunes regions d' Espanya sense Cartillas agrícolas sotmesas al anterior concurs, per R. O. de 15 de Febrer se 'n obra un altre ab las mateixas condicions que l' anterior.

Catalunya es una de les regions per las que pot ferse una Cartilla.

El plasso d' admissió acaba en 30 de Setembre.

Ab tot y els defectes que ha de tenir una Cartilla aprovada en tal Concurs, com varem demostrar un altre dia, desitjariam que aquesta vegada la convocatoria donés resultat positiu.

CRONICA

La Cámara Oficial d' Agricultura Industria y Comers de Sant Feliu de Guixols, ens comunica la seva constitució, oferintnos els seus serveis que agraïm.

Hem rebut una notable Exposició sobre la Reforma Aranzelaria, redactada per la Federació Agraria de Llevant y la Cámara Agrícola de Valencia.

S' ha publicat un volum contenint las Memorias anuals presentadas á las Juntas Generals de la Cámara y de la Delegació. Al final hi van las Juntas Directivas d' abdos organismes.

«La Cámara Agrícola Oficial del Vallés en 1904», que aquest es el titol del folletó, s' ha repartit á la premsa y entre totas las corporacions agrícolas d' Espanya.

Hem rebut l' agradable visita de dos confreres ben allunyats d' aquesta terra. Se titulan *Revista Agrícola*, orgue de la Unió Agraria de Filipinas, que 's publica á Manila y *Revista Contemporánea* que 's publica á Mexich, á duas columnas en castellá y en inglés.

Establim ab molt gust el cambi.

Magatzém de la Cámara á Mollet. Aquet magatzém, d' avuy endevant, serà obert únicament el dimars y divendres de totas las setmanas de 8 á 11 y de 2 á 5. Quant s' escaygui que sigui festa en algun dels referits días, se despatxará el dia següent.

Se recorda á tots els socis que la Cámara no pot entregar cap género que no sigui á pago al contat ó mitjansant la firma d' un pagaré, degudament afiansat. En sa virtut, s' adverteix que en cap dels llochs d' espendició, que dependeixen de la Cámara, s' entregará cap género que no sigui atenant á las condicions esmentadas.

Delegació de Caldas.—La Junta d' aquesta Delegació va enviar á D. Joseph Zulneta una expresiva comunicació, felicitantlo y felicitantse per l' exit obtingut en la conferència que hi va donar aquell distingit orador.

—La propia Junta ha enviat la seva adhesió, «á tot quant se fassi perque desaparegui de la societat civilisada, el desafío, que encare que ridícula comedia, no deixa algunas vegadas de acabar de una manera trágica, fundant Lligas que ab la propagació d' idees sanas acabin ab un procediment tan criminal de resoldre cuestions d' honor.»

Llevor de blat.—La sequedat que hi havia al temps de las sembras, impossibilitantlas en bona part, va ser motiu de que la Secció de compra-venda pensés en procurarse una llevor d' un blat que 's pot sembrar molt tardanament, durant el mes passat y el present, ab la particularitat de que pot segarse 'ls mateixos días que l' altre blat á poca diferencia.

Aquest blat, conegut á la Cerdanya y á l' Urgell, gaire be es desconegut en la nostra Comarca y creyem que convindria provarlo perquè tal vegada tindria grans ventatjas en anys en que, com el present, no s' ha pogut sembrar á totarreu quant era hora.

Sabem que 'n algun punt, com al Empordá, no hi va be, perquè la tramontana quant es granat l' esplomissa. Hauriam de veure si per aquí presenta algun altre inconvenient, perquè el que hi troban al Empordá, potser per nosaltres seria molt petit.

Tenim, donchs, el gust d' anunciar que d' aquesta llevor de blat *setmesó*, ó de primavera, n' hi ha una partideta al local de la Càmara, á disposició dels socis que vulguin provarlo.

En *El Correo Catalán*, del dia 23, hi ha surtit article en elogi de la nostra Càmara, a proposit de las Memorias presentadas á la Junta general de la Càmara y de la Delegació.

VARIETATS

La poda del melonero.—Véase como debe verificarse según Mr. Countin:

1.ª poda.—Cualquiera que fuere la estación y mientras el melón se encuentra todavía en el semillero, 4 ó 5 días antes de trasladarlo al lugar definitivo se le despuntará á unos 15 milímetros por encima de la segunda hoja, porque en este estado la herida se cicatriza con mayor rapidez y mejor que después de la plantación; simultáneamente se suprimen los cotiledones y las yemas apoyadas junto á ellos, para evitar que sean gérmen de putrefacción.—2.ª poda. Habiéndose logrado ya por medio de la primera poda ó despunte el desarrollo de dos ramas laterales opuestas, cuando tengan éstas siete ú ocho hojas ó una longitud aproximada de 0'33 m., se cortarán, por encima de la tercera ó cuarta hoja, según sea el vigor del tronco, con un instrumento afilado y nunca con las uñas: en este momento conviene extender una buena capa de estiércol de paja á medio consumir, porque más tarde sería esto difícil.—3.ª poda. Cortadas ya las dos ramas laterales por encima de la tercera ó cuarta hoja, han producido cada una de ellas de tres á cuatro ramas: cuando estas

alcancen 0'm. de 33 de longitud, se cortarán todas por encima de la tercera hoja, sin consideración ninguna para con las flores, que suelen ser tan solo ordinariamente flores masculinas llamadas falsas flores. Tan solo después de esta tercera corta aparecen las flores femeninas, en la cantidad suficiente para verificar la elección.—4.ª poda. Tan pronto como dichas flores han cuajado, es decir, cuando estén formadas las frutas, se elige una de las mejores en cada rama principal, y se corta la rama á dos hojas por encima de la fruta elegida, suprimiendo luego todas las ramas laterales que solo sostienen flores masculinas. Cuando se deseen obtener hermosos melones, no podrán dejarse más que uno ó dos, todo lo más, en cada mata.

Para conservar los huevos frescos.—Se ha hecho últimamente en Inglaterra una experiencia que merece ser conocida, pues ella trae á luz los resultados que se han obtenido privando á los huevos de una manera absoluta de la acción del aire.

En el mes de Junio último, un colaborador del periodico inglés *Lancet* sumergió doce huevos frescos en una solución de silicato de potasa al 10 por ciento.

El 5 de Septiembre cuatro de esos huevos que señalaron fueron mezclados con otros recién puestos y colocados bajo una gallina para empollarlos. A las tres semanas nacieron los pollos de estos últimos huevos, pero los señalados no se modificaron en nada.

Uno de ellos que se coció se encontró que estaba absolutamente fresco. Los otros tres se quebraron, lo que permitió averiguar que las claras y las yemas estaban separadas: estos últimos se batieron hasta el punto de una fuerte consistencia, lo cual para el experimentador es una prueba cierta de su frescura.

En ese ensayo se ha obtenido huevos que á pesar de su incubación de tres semanas han quedado absolutamente insensibles á la acción del calor, porque su cáscara, hecha impermeable, los aislaba de todos los agentes exteriores.

Según estos informes, este método podría emplearse con grandes ventajas en el comercio de los huevos, pudiendo hacer reservas para las épocas en que estos escasean por razón de la muda en las gallinas y otras causas climatéricas.

(De la *Revista del Instituto Agrícola Catalán de San Isidro*).

CHAMPAGNE

CHÂTEAU

MIMÓ

DEMANIS PER TOT ARREU

J. ESPINÁS S. EN C.

BARCELONA.—SANS

GUANOS QUÍMICHS-ORGÁNICHS

Esponjan la terra y modifícan el seu estat físich

Premiats ab medalla d' or en diferentas Exposicions

Primeras materias

Serradura fina y granada de banya, pel y pota, etc., etc.

RIQUESA GARANTIDA

Vda. y Fills de B. Cazeneuve

BARCELONA: Llealtat, 6

Fabricants y preparadors d' adobs organichs.—Serradura de banya y potarró fina y granada.—Desperdicis de pells y llanas.
Apropòsit pera las vinyas, cánem, blat, arbres, etc.

Aparells agrícols pera vendre

En el local de la Cámara Agrícola hi ha exposats els següents aparells venturers que 's vendrán á preus ben acomodo:

Máquina de bullir vi

Id. pera trinxar herba pels pollets

Arada, sistema Pfeiffer

Duas citras de llauna per oli

Rahó, á l' Administració de la Cámara.

COTXE-FAETÓN

en molt bon estat per vendre. Rahó, en
l' Administració de la Cámara.

EN VENDA

Un billar ab els seus accessoris

ES VENTURER

Dirigirse á la Administració d'aquesta Revista